

Vergaderjaar 2008–2009

28 286

Dierenwelzijn

Nr. 315

**BRIEF VAN DE STAATSSECRETARIS VAN BINNENLANDSE ZAKEN
EN KONINKRIJKSRELATIES**

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 9 september 2009

Op 11 maart jl. vond het AO dierenopvang plaats (Kamerstuk 28 286, nr. 276). In deze brief ga ik in op de vragen die mij in dat overleg gesteld zijn over de mogelijkheden van dierenopvangcentra om gebruik te maken van de ANBI-regeling van de belastingdienst. Ten tweede ga ik in op de vragen over het gebruik van vluchtstroken, trambanen en parkeerontheffingen door dierenambulances.

U verzocht mij in overleg te treden met de staatssecretaris van Financiën over de mogelijkheden die ANBI-regeling biedt aan dierenopvangcentra. Dat heb ik gedaan.

Instellingen kunnen, om een ANBI-status te krijgen, een beschikking aanvragen bij de belastingdienst¹. De aanvraagprocedure is overzichtelijk en bestaat uit het indienen van een aanvraagformulier en het overleggen van enkele documenten waarmee de belastingdienst het bestaan kan verifiëren.

Om als een «algemeen nut beogende instelling» aangewezen te kunnen worden, moeten het doel en de feitelijke werkzaamheden van de instelling een algemeen belang dienen. Bij organisaties die zich bezighouden met dierenwelzijn is dat vaak het geval. Een groot aantal dierenopvangcentra en gerelateerde instellingen zoals dierenambulances, (afdelingen van) de dierenbescherming en instanties die zich bezighouden met de zorg voor een specifieke diersoort, heeft dan ook met succes een dergelijke status aangevraagd. Dat geldt overigens ook voor een aantal dierenopvangcentra voor inheemse niet-gedomesticeerde diersoorten, een groep waarnaar u specifiek vroeg.

Het is daarnaast mogelijk om meerdere instellingen bij één beschikking aan te merken als ANBI. Dat vereist dat de aanvrager vertegenwoordigingsbevoegd is om namens de andere instellingen een dergelijke beschikking aan te vragen. Voor de belastingdienst moet het mogelijk zijn

¹ www.anbi.nl/anbi/anbi-aanvragen/

om alle tot de groep behorende instellingen individueel te identificeren. Een voorbeeld vormt de Nederlandse Vereniging tot bescherming van Dieren (de «Dierenbescherming») en haar afdelingen.

In hetzelfde overleg verzocht u mij na te gaan wat de mogelijkheden zijn voor het gebruik van trambanen en vluchtstroken door dierenambulances en hoe voorkomen kan worden dat fout geparkeerde dierenambulances beboet worden.

Voor het gebruik van bus- en trambanen en het parkeren op plaatsen met een stop- of parkeerverbod kunnen, eventueel onder voorwaarden, ontheffingen worden aangevraagd bij de wegbeheerder die het betreft¹. In veel gevallen zal dat de gemeente zijn. Plaatselijke omstandigheden kunnen echter variëren. In verband met de verkeersveiligheid en de praktische mogelijkheden ter plekke vind ik het dan ook een goede zaak dat de afweging om tot het verlenen van ontheffingen over te gaan op lokaal niveau gemaakt wordt.

Voor de rijkswegen geldt dat een ontheffing voor het gebruik van vluchtstroken afgegeven kan worden door Rijkswaterstaat. Van mijn collega bij Verkeer & Waterstaat heb ik begrepen dat een dergelijke ontheffing (onder bepaalde omstandigheden) bij twee van de tien regionale diensten ook is afgegeven voor dierenambulances. Ook hier betreft het overigens een afweging die regionaal en toegespitst op de plaatselijke omstandigheden gemaakt moet worden.

Na consultatie van de Federatie Dierenambulances Nederland, een vereniging waar een groot deel van de Nederlandse dierenambulances bij aangesloten is, en mijn collega van Verkeer en Waterstaat is mij gebleken dat op verschillende plaatsen ontheffingen zijn verleend voor het gebruik van bijvoorbeeld vluchtstroken. Soms worden dierenambulances door de KLPD begeleid tijdens reddingsoperaties. Daarnaast hebben sommige gemeenten parkeerontheffingen afgegeven aan dierenambulances.

Dat kan allemaal niet voorkomen dat nu en dan toch een boete wordt uitgedeeld aan een dierenambulance die tijdens het uitoefenen van de functie fout staat geparkeerd of een andere verkeersovertreding begaat. Ik ben echter van mening dat, met name met het oog op de verkeersveiligheid, de afweging om ontheffingen te verlenen op lokaal niveau moet worden gemaakt.

De staatssecretaris van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties,
A. Th. B. Bijleveld-Schouten

¹ Volgens artikel 87 van het Reglement verkeersregels en verkeerstekens 1990.